

Протокол

№

гр. София, 28.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 28.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2985** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 14,50 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ Л. С. Г. – редовно призован, се явява лично.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, се представлява от ЮРК.

Л., представя пълномощно.

За СГП – се явява прокурор С..

СТРАНИТЕ (поотделно) и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба и приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба, с приложени към него писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба от пълномощника на ответника от 29.09.2023 г., с приложени към нея писмени доказателства, под опис.

ДОКЛАДВА молба от ищеца от 19.10.2023 г.

ДОКЛАДВА отговор на уточнителна искова молба от 10.11.2023 година.

ДОКЛАДВА становище от ищеца от 24.11.2023 г.

ИЩЕЦЪТ Г.: Поддържам всички наши писмени и устни изявления, направени пред

съда. Да се приемат доказателствата.

ЮРК. Л.: Поддържам отговорите. Аз все още не разбирам как някакво бездействие на СО е причинило предявените неимуществени вреди, въпреки това доколкото това е основание за неоснователност, но не и за недопустимост считам, че следва да бъде разгледан спорът по същество. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат постъпилите по делото писмени доказателства.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към исковата молба.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към отговора на исковата молба.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към молбата на пълномощника на ответника от 29.09.2023 г.

С определение от 07.06.2023 г. е допуснат разпит на двама свидетели в режим на довеждане.

ИЩЕЦЪТ Г.: Водим двамата допуснати свидетели.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на водените свидетели.

СЪДЪТ сменя самоличността на двамата свидетели по представените лични карти:

С. Л. Г.: На 40 г., българин, български гражданин, неосъждан. Син съм на Л. Г.. Няма дела със Столична община.

И. Л. М.: На 69 г., българин, български гражданин, неосъждан, нямам взаимоотношения със страните от родствен, съдебен, служебен или друг вид характер, които да ме направят пристрастен или да повлияят на показанията ми. Не съм служител на Столична община.

ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същите бяха разяснени правата им по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩАХА да кажат истината.

СЪДЪТ изведе свидетеля И. М. извън залата.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля С. Г..

НА ВЪПРОСИ НА ИЩЕЦА Л. Г., СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Запознат съм с случая, тъй като това все пак е в нашата фамилия. Всичко започва от една заповед за отчуждение, назад във времето. Баща ми не беше обезщетен с гараж и прояви самоинициатива в един момент да провери какво се случва и защо изобщо нищо не се случва. Всичко започна през 2018 г., т.е. същината на проблема започна през 2018 г. Той си подаде всички документи, каквито изискваше общината и нищо конкретно и съществено не се случваше. Безбройни са телефонните обаждания, изобщо опитите му да се свърже с общинската администрация, отговорни за въпросния гараж. Беше обидно много, защото той звъни постоянно всяка седмица и повече от веднъж в седмицата. Вдигат му телефона и му казват, че не знаят нищо за неговата преписка още и че чакат началника. В един момент на жените от администрацията им поомръзна /аз съм свидетел на тези разговори и затова Ви го разказвам така/ и започнаха да му затварят телефона директно, само като чуят кой се обажда – аз съм до него и слушам. С баща ми работим заедно в една кантора – по професия съм адвокат. Когато чуете, че отсреща отношението към човека е обидно, не може да ви трогне и вас. Аз също съм поемал инициативата да върша аз тази работа и съответно нищо не се случва. Много

ни въртяха в общината. Лично аз съм ходил през 2019 г., ако не се лъжа да взимам списък със свободни гаражи, които да посочим като обезщетение. Ходихме и съм ходил на МОЛ „С.“, ходихме на сградата срещу СДВР на площад „Възраждане“ и съответно на „О.“ № 96 – най-накрая се спряхме на него. Общината поиска площообразуване, съответно той няма откъде да намери площообразуване, а от общината му обясниха, че те нямали, а няма логика те да нямат, при положение че общината е обезщетен собственик на тази сграда. Моят извод е, че при получаване на разрешение за ползване на тази сграда, общината получавайки този гараж има площообразуване. Избор на оценител – беше една любезна госпожа, която молеше него да намери документи. Ние обяснихме, че няма как ние да намерим документи, които не са при нас – един от документите беше площообразуване, много съществен документ. Това нещо продължава от 2018 г. до вписването на тази заповед. Първият път, когато съдията по вписванията отказа да впише заповедта, тогава аз лично бях много притеснен за здравето на баща ми, защото изнесе на гърба си всичко, отсреща получи едно скандално отношение към гражданин, и когато получи отказ да бъде вписана въпросната заповед, тогава вече действително „чашата преля“ /образно казано/, защото в заповедта нямаше основни реквизити необходими за вписване. Той подаде към общината искане за допълване на тази заповед, но му казаха, че било по стария закон, не признавали сега действащия Правилник по вписванията и Закон за кадастъра. Съответно като виждаме, че не носи годна тежест общината – ново искане до съдията по вписванията с приложения документ от общината, че няма да изменят заповедта. Накрая се обади съдията по вписванията и ни каза, че никой няма да измени тази заповед, но човекът се оказа просто по съвпадение на събитията в същата ситуация преди време и се съгласи да я впише. Резултатът от цялата тази работа е, че той принципно си беше пушач и сега си е пушач и беше тръгнал да отказва цигарите – сега е на 71 години и ги беше свалил до към 4-5 цигари на ден. Това нещо претърпя огромен обрат, точно през този период – от 2018 г. до края на 2022 г. и се върна пак към старите навици. Не знам доколко мога да Ви опиша надлежно изражението му, всеки път когато..., но все пак успяваше да проведе някакъв разговор по телефона с общината по тази тема. Казвам общината, но имам предвид „Инвестиционно отчуждаване“ – почервеняваше целият, изнервен, изпотен. Наскоро имаше преддиабетно състояние и взема специфични лекарства, но не казвам, че има конкретна връзка с това нещо, но смятам, че допринесе. Когато сме на имен ден, имаме два семейни повода да се почерпим и съответно в приятелска атмосфера, като се повдигне въпросът: „Какво става с обезщетението?“ и празникът – настроението рязко угасва у него, а другите се забавляват. Той не го възприемаше като шега. Споменът за това нещо, за тези закачки дават отражение върху него, върху неговото настроение. Като го видех след разговор със съответния човек от общината – целият почервенял от яд, че нищо не може да направи, че е безпомощен и съответно излиза на балкона и почва да пуши и т.н. Не пожелавам на никого да вижда своя родител в това емоционално състояние, в което аз съм го виждал, защото аз прекарвам доста време на ден, през работно време с него. В един от случаите, когато успяваше да се свърже с тях и той иска да говори с директора, много редовно: „Той е много зает“, „Него го няма“, „Той е в командировка“ и общо взето никога не можеше да се доберем до него – мисля, че Т. се казва човека, но той най-накрая успя да се срещне с него, поради което може би се добути и тази процедура до своя край. Не съм бил свидетел на този разговор, но телефонът на директора е бил даже изключен от

буксата на телефона, но това го знам от него, не съм присъствал на този разговор. Искам да кажа, че цялото му емоционално състояние, начинът по който съм го виждал да пристига на работа, а дните, в които не сме се свързвали с общината, горе-долу нещата си вървяха. Един ден да трябва да се чуем нещо по този въпрос, просто да искаме информация, да питаме до къде е стигнало – тотална промяна в настроението и в поведението му. Той е тотално обезверен към общината и това, какво тя може да направи за него като гражданин, който търси да му се свърши някаква услуга и незачитане понякога на елементарно възпитание. Точно тези приказки: „Абе айде бе господине, стига ни занимавахте“, не мога да посоча конкретно лице, което ги е говорило тези неща, но съм чувал. Бяха го научили наизуст в общината. Адресите, на които сме ходили по справка по нашата преписка бяха на „С.“ № 6, после бяха на метростанция „Х. К.“, последно бяха на „С.“ № 5. Две или три смени на адреса на администрацията, но всеки път ни вдига различен човек, който е нормално да не знае за какво става въпрос. В редки случаи се попадеше на едно и също лице, което вече си го разпознаваше по глас, но не мога да Ви кажа името, не го знам. Първоначалният отчужден собственик на гаража беше на дядо ми С. Г. – него го отчуждават и съответно него го обезщетяват. Дядо ми и баща ми бяха дълги години наематели на общински гаражи около блока – това е в[жк], където съм израснал /бл. 11/ и непосредствено до него има голям паркинг, който съществува и днес, там си държахме колите, там се плащаше.

ИЩЕЦЪТ Л. Г.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Л., СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Преглеждал съм документите и знам, че е имало една заповед, с която дядо ми го обезщетяват, но тя е обжалвана, защото той като привилегирован собственик, човек имащ право на избор при обезщетяването му е обжалвал в Градски съд и е отменена тази заповед. Впоследствие се появява този апартамент 61 в[жк], където съм израснал и остава необезщетен с гараж – това е, което знам като писмени документи, които съм разглеждал. Този апартамент се появява като предполагам, че дядо ми е отишъл да предяви право на избор – това е подозрението ми, но не съм виждал молба в този смисъл. Не ми е известно той да е поискал да получи конкретен гараж, освен апартамент. Периодът 2021 г. – 2022 г. до издаването на заповедта за преобезщетяване на баща ми не знам дали му е отказвана среща, но той правеше многократно опити за среща, включително изпращаше имейли за срещи и накрая успя да се срещне с г-н Т., но не знам да му е отказана среща – той за това звънеше постоянно. Човекът, който се обади мисля, че беше мъж, този който ми вписа заповедта. Обади се при вписването на акта на заповедта /разбирайте вторият опит за вписване/, ако не ме лъже паметта мисля, че беше мъж. Той не се обади на мен, а на баща ми, защото той е заявител. Моите впечатления са от това, че той е до мен и слушам разговора по телефона – аз не съм разговарял със съдия по вписванията, не съм пълномощник за тази процедура по вписване. Не съм запознат с реквизитите по 98 от ЗТСУ, защото ЗТСУ беше отменен преди да завърша право, но анализирайки цялата фактическа обстановка и приложението на правилните норми при положение, че имаме влязъл в сила кадастър на Столична община на 100% /конкретно за квартала/, имаме Закон за кадастъра и имайки предвид, че издадената схема на самостоятелен обект – в нея отдолу беше цитирана Столична община, тъй като общината разполага с този документ е съвсем логично и правно издържано в този индивидуален административен акт – заповед да фигурират актуални кадастрални данни на имота, предмет на прехвърляне на правото на собственост. Отказът на

общината е да се измени заповедта, т.е да впише кадастрални данни, съседни и ЕГН на новите собственици – този документ имам предвид. То е само един документ – имаме отказа на съдия по вписванията, след което едно писмо от общината, с което се отказва допълване на заповедта. Друг документ аз не знам.

ЮРК. Л.: Моля в протокола да се впише, че са поискани освен изменение и издаване на удостоверение, тъй като нямаме бланкетно удостоверение и въз основа на това писмо реално е вписан актът. Имаме доста голям брой от заповеди, които се довършват по реда на § 2. Нямам повече въпроси към свидетеля.

НА ВЪПРОС НА ИЩЕЦА Л. Г., СВИДЕТЕЛЯТ Г.: През 2018 г. започна кореспонденция, а молбата, която баща ми и сестра му са подали мисля, че беше от 2015 г., но не мога да бъда убеден.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Л., СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Не знам колко молби като брой са подавани с искане за обезщетение, но знам за една молба със сигурност.

НА ВЪПРОСИ НА ИЩЕЦА Л. Г., СВИДЕТЕЛЯТ Г.: Имаше нещо такова, че дядо ми е получавал писма от СГНС или Столична община за това, че в С. не строят гаражи, поради което не може да бъде обезщетен с гараж, но не мога да посоча писмо от конкретна дата – преглеждайки нещата съм срещал нещо такова.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към свидетеля.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля Г. от залата, като му върна личната карта.

В залата се въведе свидетелят М..

НА ВЪПРОСИ НА ИЩЕЦА, СВИДЕТЕЛЯТ М.: Познаваме ме се с ищеца от около тридесет години. Споменава е, че баща му има да получава обезщетение от даден имот, който е отчужден от 1981 г. До колкото си спомням със сестра му обезщетението с гараж мисля, че беше преди 1-2 години. Този въпрос е споделян и коментиран с приятели от гимназията и от казармата, с които се събираме – тогава стана въпрос в един момент, че има да получава по линия на баща си имот като обезщетение – гараж. Аз казах: „Много хубаво, значи ще получиш гараж и ще почерпиш“ – това беше преди години. При всяка следваща сбирка го питахме кога ще получи този гараж и кога ще почерпи, но той ни каза, че има проблеми с администрацията. Започнахме да се майтапим, но той с течение на времето, той започна да се обижда. Моите наблюдения са, че с времето той започна да споделя, че има проблеми с общината, че преписката не се движи, документите се бавят, всеки път се налага в петък, когато е приемният ден да ходи в общината да разговаря по тези въпроси и да му се реши въпросът и да си получи това, което е като обезщетение, но нещата не се решаваха. Той започна да споделя с нас и започна да се променя, докато беше с чувство за хумор, той започна да се подтиска. Казваше: „Ядосвам се на това и ми е мъчно, че не мога да се справя с тази пасивност от страна на общината, мудност, не се движат нещата“. По едно време го забелязвам, че се е „окумил“, подтиснат и даже ми се оплака, че има диабет, че не може да спи и т.н. Това го чувам в този период, в който се виждаме. По едно време, той спря да идва на срещите, защото ние продължавахме му казваме, че е крайно време да свърши неговата история и да можеш да получиш своето. На закачките от компанията, той отначало ги приемаше на майтап, но после започна да се сърди и спря да идва даже и на срещите, после се чувахме по телефона.

ИЩЕЦЪТ: Нямам въпроси.
ЮРК. Л.: Нямам въпроси.
ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля И. М. от залата, като му върна личната карта.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Няма да сочим други доказателства.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ИЩЕЦЪТ Г.: Моля да уважите иска ми така, както е предявен заедно с уточнителните обстоятелства, които сме изложили в последните ми актове. Бездействието на общинските органи по повод липсата на адекватно отчуждение от страна на общинския орган натоварен за това е довело до изключителна нервност, безпомощност и неблагоприятно състояние със здравословното ми състояние. Моята обикновена среда, в която се движех наистина беше озадачена от това пренебрежение и бездействие на общината за решаването на въпроса, който остана почти 40 години нерешен. Аз съм доволен, че по делото съществува цялата документална преписка, в която е видно какви действия ние сме предприемали и от друга, страна общинската администрация какво не е предприемала в нормалните срокове, макар че за голяма част от тях няма определени срокове, но забавянето излиза извън границите на приемливите срокове. Моля да признаете иска ми за основателен и доказан и да ни присъдите разноските по делото, за което представям списък и договор за правна защита.

ЮРК. Л.: Оспорвам адвокатския хонорар, тъй като процесуалният представител не се е явил по нито едно дело, а извършил две действия по съставяне на исковата молба и последващата – уточнителна такава. По същество, моля да постановите съдебен акт, с който да отхвърлите исковата претенция като изцяло неоснователна и недоказана, а наведените в нея твърдения за неверни. Съгласно чл. 1 от ЗОДОВ, отговорност на общините може да се търси по всякакъв действия и бездействия, както и вреди от незаконосъобразни актове на администрацията. За да имаме бездействие от страна на общината, то е необходимо видът и характерът на търсените, но неизпълнени административни действия да са конкретни такива, каквито издаването на административен акт не е – това е волеизявление на административен орган. И това е константната съдебна практика на АССГ и ВАС в свои планови решения от 2023 г., които ще представя за сведение. Интересно разграничение между юридически факт с правно значение и юридически факт се дава и в Решение на ВАС – там е посочено, че издаването на индивидуален административен акт е фактическо действие по смисъла на чл. 21 от АПК, но не съставлява юридически факт с правно значение, докато не бъде издаден и не

породи правните си последици. По отношение на твърдяно дълго бездействие, следва да бъде посочено, че правоимащият е имал правото на защита срещу мълчалив отказ, намерила обективно и нормативно приложение в чл. 149, ал. 2 от АПК. За пълнота искам да посоча, че щяхме да бъдем изправени пред неоснователно бездействие, ако конкретно беше предоставен гараж и в един продължително дълъг период от време собственикът не бъде въведен във владението му. Настоящият случай не е такъв. Моля да ми бъде даден подходящ срок за писмена защита. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Представям за сведение две решения по идентичен казус.

ПРОКУРОРЪТ: Намирам исковата претенция за неоснователна и недоказана. Считаю, че не са налице кумулативно предвидените предпоставки в ЗОДОВ и в този смисъл, моля за Вашето решение.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 14-дневен срок да депозират писмени бележки по делото.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,33 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: